

اسلام،

آئین

زندگی

در مکتب دین

برغم تصور آنانکه دین را امری منزوی از متن زندگی مبدانند و اعتقاد دینی را ملازم بی توجهی به حیات دنیوی می پندارند، این امر اساسی بخوبی در اسلام مدنظر قرار گرفته و راه و رسم زندگی عملی در کنار سایر ابعاد مادی و معنوی، فردی و اجتماعی با قامی متعادل غرضه شده است. به گونه ای که یک مسلمان حقیقی می تواند موازین یک زندگی صحیح را که متضمن سلامت روحی و جسمی اوست آموخته و با حدود و اندازه های مناسب و بدور از هر گونه افراط و تغییر مرااعات نماید.

بطور کلی آئین درست زیستن در اسلام عبارتست از مجموعه اصول و قواعدی که ناظر به ابعاد مختلف زندگی و به صورت دستورالعملهایی دقیق و مدون در قالب واجبات، محرمات، مستحبات و مکروهات بیان گردیده است. این آئین نامه عملی چنانچه در زندگی مسلمانان مرااعات گردیده و پکار بسته شود، آنها را از بسیاری آفات و ابتلایات در امان داشته و از اتفاق وقت و عمر و نیرو که مهمترین سرمایه هر انسان برای رسیدن به کمال است جلوگیری خواهد نمود. توصیه ها و راهنمایی های دین در زندگی بشر محدود به ابعاد معینی نیست بلکه جزئیات زندگی اورا در همه مسائل در بر می گیرد. تا جایی که

حمدی طالبزاده

یکی از مسائلی که جادارد در ارزیابی مکاتب عقبتی مورد توجه قرار گیرد، ولی غالباً به تسامح از آن گذشته اند و بدآن کمتر بهاداره اند، میزان عنایت هر مکتب به موضوع «درست زیستن» است. اصولاً هر مکتب صرفنظر از مبانی وارکان تفکر خود، باید به کیفیت و آداب زندگی عملی انسانها نیز توجه کند و راه و رسم صحیح را در امور گوناگون به پیروان خویش بیاموزد. مکتبی که در راهنمائی انسانها به سرمنزل مقصود تنها به عرضه مطالبی کلی اکتفا کند و بشر را در شون مختلف زندگی و در نیازهای روزمره، به حال خود رها سازد هرگز یک مکتب جامع و ایده آل نیست. تسامیت یک مکتب در آن است که در کنار اندیشه های کلی و بنیادین خود، برنامه همه جانبه ای را نیز طراحی کند که در سایه آن، آدمی از یک زندگی سالم و متعدل برخوردار گردد و بتواند از موهب حیات بهره بیشتری یافته و در راه و رسم زندگی کمتر به لغزش و اشتباه گرفتار آید. این برنامه همه جانبه را می توان مقدمه لازمی جهت نیل به آرمانهای زندگی تلقی نمود.

است بکوشد.

خودآرائی

یکی دیگر از اعمالی که هر فرد روزانه با آن سروکار دارد لباس پوشیدن و آراستگی ظاهری است. در این زمینه قرآن کریم می‌فرماید: **يَا بَنِي آدَمْ أَنْزَلْنَا عَلَيْكُمْ لِبَاسًا يُوَارِى سَوَاتِكُمْ وَرِيشًا وَ لِبَاسًا ثَقُولًا ذَلِكَ خَيْرٌ ذَلِكَ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ لَعَلَّهُمْ يَذَكَّرُونَ**^۲ ای فرزندان آدم، ما برای شما لباسی که عورت‌های شما را بپوشانند و جامه‌های زیبا (که به آن خود را بیارانید) فرو فرستادیم و لباس تقوی بهتر است. این سخنان همه از آیات خداست شاید که خدارا یاد کنید.

حتی قبل از اینکه شخصی متولد شود مقدمات تأمین حیات سالم جسمی و روانی او از طریق راهنمایی‌های متعدد به والدین فراهم می‌گردد، چنانکه در همین زمینه پنجاه و یک دستور العمل صریح در فقه اسلامی وجود دارد که ۳ دستور از واجبات و ۱۶ دستور از محرمات و ۵ دستور از مستحبات و ۲۷ دستور از مکروهات می‌باشد.^۳

شرط اختصار در این مقال ایجاب می‌کند که تنها جهت توجه دادن اذهان به این جنبه از حقایق اسلامی به برخی از این تعالیم اشاره شود و تفصیل بیشتر موضوع موكول به فرصتهای دیگری گردد که بتوان به ذکر پاره‌ای جزئیات و بویژه آشنائی با گوشدهای از حکمت‌های تعالیم یاد شده پرداخت.

※ مکتبی که در راهنمای انسانها به سر منزل مقصود تنها بنه عرضه مطالبی کلی اکتفا کند و بشر را در شون مختلف زندگی و در نیازهای روزمره به حال خود رها سازد هرگز یک مكتب جامع وایده آل نیست.

در اسلام به دستورها و توصیه‌های متعددی در باب خودآرائی بر می‌خوریم از جمله: کوتاه و مرتب نگاهداشتن موهی سرو صورت، از الله موهای زاند بدن، کوتاه و تمیز نگاهداشتن ناخن‌ها، استفاده از عطر و استعمال بوی خوش، استفاده از لباس آراسته و مرتب و حتی استفاده از لباس فاخر و نو که این توصیه‌ای خیر علاوه بر آثار و جنبه‌های اجتماعی که در بردارد، در خود شخص نیز مستقیماً ایجاد وجود و سرور و بطور غیرمستقیم ایجاد نوعی اعتماد به نفس می‌نماید که البته این خاصیت ربطی به حس خودنمایی ندارد بلکه این کیفیت روحی حتی زمانی که شخص لباس نو و مرتب بپوشیده و در تنها هم سر می‌برد وجود دارد. و عکس قضیه هم در پوشش کثیف و آلوه و مندرس یا در احوال پریشان شخص کج سلیقه مشاهده می‌شود.

اسلام در باب جنس پوشش در درجه اول لباس بینه‌ای و کتانی و در درجه دوم لباس پشمی آنهم در مقام اضطرار را توصیه می‌کند. حضرت علی (ع) می‌فرماید:

أَلْبُسُوا النِّيَابَ مِنَ الْقُطْنِ فَيَأْتِهِ لِبَاسُ رَسُولِ اللَّهِ (ص) وَ لِبَاسُنَا وَ لَمْ يَكُنْ يَلِبسُ الصُّوفَ وَ الشَّعْرَ إِلَّا مِنْ عِلْمٍ^۴

لباس بینه‌ای بپوشید که آن لباس رسول خدا (ص) و لباس ما (اهلیت) است، و آن حضرت از لباس بشمی و مو استفاده نمی‌کرددند مگر بنایه علتی.

همجنین در باب رنگ پوشش، درین رنگهای مختلف، اسلام در درجه اول رنگ سفید و سپس رنگهای مفرح روشن را توصیه می‌نماید، مگر اینکه بر حسب نیاز و مقتضیات فصلی و سنی وغیره

اسلام برای نظافت اهمیت فراوانی قائل است و مراعات آنرا از اجزاء ایمان محسوب میدارد. پیامبر اکرم (ص) می‌فرمایند: النظافة من الایمان. زندگانی آن حضرت و سایر پیشوایان بزرگوار اسلام خود نمونه کاملی از پاکی و ظهارت ظاهری و باطنی بوده است. اینکه در اسلام علاوه بر وضو که برای هر نماز واجب شده است و نیز غسلهای هفتگانه واجب، چهل نوع غسل مستحب وضع شده، علاوه بر جنبه‌های معنوی و عبادی آن، اهمیت فراوانی را که اسلام برای پاکیزگی قائل است نشان میدهد.^۵

از این قبیل است توصیه به شستشوی ظروف غذا و اینکه ظرف، از شب تا صبح آلوه باقی نماند، سربوش نهادن بر روی ظرف غذا و آب آشامیدنی، استحباب تمیز کردن و جارو زدن فضای خانه و اطراف آن، پاکیزگی لباس و وسائل شخصی، منع استفاده از حolle و مساوک و شانه دیگران، تأکید فراوان بر مساوک زدن تا حدیکه امام صادق (ع) فرمودند: «دور کعت نماز بعد از مساوک کردن بهتر از هفتاد رکعت بدون مساوک است». استنشاق و پاک کردن بینی، تمیز کردن دهان موقع وضو، استحباب استفاده از حمام یکروز در میان، و... و از طرف دیگر توصیه به دور کردن خباثت و اجتناب از پلیدیها و عوامل آنها بمانند نجس شمردن ادرار و مدفوع و خون و سگ و خوک و... یک مسلمان معتقد را وادار می‌کند که به نحو قطعی محیط زندگی خود را از این امور منزه بدارد و در پاکیزگی خود و فضایی که با آن در تماس

ضرورتی بجز آن پیش آید.

مقابل خود، کامل جویدن غذا و منع از عجله در خوردن، اجتناب از زیاده روی در خوردن گشت، اجتناب از افراط در صرف مواد قندی و شیرینی جات، توصیه به صرف میوه جات با پوست، کراحت صحبت کردن در حین غذاخوردن، منع از برخواری، غذاخوردن هنگام بروز اشتها، خلال کردن بعد از اتمام طعام، دراز کشیدن بعد از صرف غذاء منع از آب خوردن ضمن جویدن غذا، منع از زیاده روی در خوردن غذاهای آبکی، توصیه به استفاده از زیتون و گلابی و انجیر همراه با غذا، استفاده از نوبر میوه جات، کراحت خوردن غذای مانده، کراحت خوردن غذائی که با حرارت خورشید گرم شده است، چشیدن مختصّی نمک در بین اغذیه های غذا، شستن میوه جات قبل از خوردن، نهی از فوت کردن به غذا، توصیه به غذاخوردن در حالت

مرоی است که بیشترین لباسهای پیامبر اکرم (ص) برنگ سفید بود و درباره زندگانی حضرت علی (ع) و نیز امام جعفر صادق (ع) نیز نقل شده است که اغلب اوقات لباس سفید رنگهای روشن به موجب اخبار و روایات، پس از رنگ سفید، رنگهای روشن زرد و سبز از نظر پیشوایان اسلام رجحان داشته است. متقابلاً در اسلام استفاده از لباس سیاه مؤکداً مکروه اعلام شده است مگر در مقام اضطرار یا به جهات خاص.

بدیهی است که استفاده از لباس سفید منضم مرااعات نظافت نیز هست. زیرا پارچه سفید و همچنین پارچه های روشن دیگر آسودگی را بخوبی نمایان می سازد و لذا شخص ناچار است، لباس خود را

* یکی از خصوصیات تعالیم بهداشتی و بهزیستی اسلام سهولت تعلیم و تعلم آنهاست ...

نشسته، لقمه را کوچک برداشتن، نهی از پاره کردن نان با کارد، نهی از گذاردن نان زیر ظرف غذا، منع از خوردن غذای داغ، منع از آشامیدن آب به حالت ایستاده در شب و نشسته در روز، جر عه جر عه نوشیدن آب، نهی از زیاد آشامیدن آب و نیز آشامیدن آب بعد از غذای چرب و نیز نوشیدن آب از جای شکسته ظرف و محل دسته آن و... شیوه احکام فوق در سایر زمینه های زندگی روزمره نیز از طرف اسلام بیان شده است که مسلمان واقعی را در این امور که عقل و علم همگان نمی تواند حکمت آن را به سادگی دریابد از واماندگی

نجات بخشیده و او را در حفظ سلامتی و شادابی و طول عمر و بهبود روابط خانوادگی و اجتماعی مدد می رساند. از این قبیل است احکام مربوط به استحمام، خواب و استراحت، مسافرت، ساختن مسکن، عمل دفع و تخلیه، ورزش و تقویت بدنی، ازدواج و همسرداری، تربیت و نگهداری فرزند، معالجه و مداوا، صلة ارحام، معاشرت با مردم، ضیافت و مهمانداری، مسائل مربوط به تدفین اموات و... که همه و همه در چهار چوب نظامی مدون و قاطع ارائه گردیده است.

ویژگیها

تعالیم بهداشتی و بهزیستی که به شکل احکام متنوع در اسلام عرضه شده است، علاوه بر همه جانبی بودن از خصوصیات دیگری هم برخوردارند که این خصوصیات آنها را از دستورات مشابهی که در خارج از حوزه فرهنگ دینی و صرفاً بر اساس علم طب و بهداشت علمی صادر می شود متمایز می سازد. بعضی از این خصوصیات

همواره نظيف نگهداشد. اسلام در باب شکل لباس، پوشانک گشاد را بر پوشانک تنگ ترجیح میدهد و لباسهای تنگ را مضر اعلام نموده و منع می کند. علاوه بر اینها در باب آداب لباس بوشیدن نکانی را توصیه می نماید از جمله: بوشیدن لباس در حال نشسته مستحب است، بوشیدن لباس در مقابل قبله مکروه است. مستحب است بوشیدن لباس از طرف راست بدن و...

خوردن و آشامیدن

خوردن و آشامیدن هم به عنوان یک امر حیاتی و دائمی در زندگی هر انسان، از جهات متعددی موردن توجه اسلام قرار گرفته است. مثلاً اینکه استفاده از گوشت کدام دسته از حیوانات و طیور مجاز و کدام دسته غیر مجاز است. همچنین کیفیت ذبح یا شکار حیوانات که هر یک فصل جداگانه ای بوده و در کتب فقهی تفصیلاً بیان شده است. علاوه بر اینها در تعالیم اسلام به تأثیر مواد غذائی گوناگون در وجود انسان اشاره شده و استفاده از خوراکیها و میوه جات مناسب برای هر فصلی گوشزد گردیده است. و بالاخره اسلام درباره آداب سفره و غذا خوردن دستورهای ویژه ای ارائه کرده است که جهت رعایت اختصار به ذکر نمونه هایی از آنها بسنده می نماییم.

استحباب شستن دستها قبل از طعام و خشک نکردن آن با حوله و دستمال، شستن دستها و دهان بعد از طعام، نشستن بر زانوی چپ هنگام غذاخوردن، شروع غذا با نام خدا، توصیه به غذاخوردن از

عبارتند از:

۱ - علاج واقعه قبل از وقوع

امروزه کارشناسان و مریبان بهداشت معتقدند که پیشگیری از بیماریها و دفع بموقع عوامل عفونت‌زا درمان و معالجه بهتر است و بهمین جهت محافل پزشکی می‌کوشند، توجه مردم را به اهمیت بهداشت و پیشگیری جلب نمایند. اسلام از همان ابتدا این نکته را در متن تعالیم خود منظور داشته است و بر این مبنای غالب دستورهای بهداشتی و احکام زندگی در اسلام ناظر به پیشگیری بوده و سلامت زندگی یک مسلمان واقعی را تا حد زیادی تأمین می‌کند.

حالی از فایده نیست یادآوری کنیم که آنجه غالباً در جهان علم واقعه بزرگی بشمار می‌رود و ستایش‌ها و تحسین‌ها را بر می‌انگیزد،

* غالب دستورهای بهداشتی و احکام زندگی در اسلام ناظر به پیشگیری بوده و سلامت زندگی یک مسلمان واقعی را تا حد زیادی تأمین می‌کند.

اخير، سازمان بهداشت جهانی رسمآعلام کرد که بیماری سوزاک در دنیا از کنترل این سازمان خارج گشته است.

در سال ۱۹۶۲ پس از سالیان بس طولانی مبارزه با سیفلیس در کشور فرانسه، کابینه دولت آن کشور در اثر روزافزونی این بیماری ناچار شد بودجه‌ای معادل شش میلیون فرانک فرانسه برای تقویت مبارزه تصویب کند، اما امروز پس از گذشت ربع قرن هنوز هم سیفلیس یکی از علل اساسی ایجاد بیماری‌های جسمی و روحی موروثی و انواع جنونها و اختلالات روانی و سقط جنین‌ها و... در آن کشور و کشورهای نظری آن بشمار می‌رود. ولی در مقابل این بودجه‌های سنگین، این بیماری در کشورهای اسلامی به علت حرمت زنا، به شدت کشورهای غیر اسلامی و غربی نیست و مبارزه با آن نیز طبعاً مستلزم هزینه‌های گزاف نخواهد بود. بدترین اینکه فاصله گرفتن ملت‌های مسلمان از متن تعالیم دینی سبب شده است که ابتلائات فوق دامنگیر ایشان نیز بشود و امروزه آمار شیوع بیماری‌های ناشی از فساد جنسی در کشورهای اسلامی نیز رو به فزونی دارد.

مثال دیگری که در این زمینه قابل ذکر است، مسئله اعتیاد به الکل می‌باشد. با آنکه برای نجات ملت‌ها از آثار سوء این بلای بزرگ، مؤسسات بهداشتی و انجمانها و اندرزگاهها و سازمانهای مجهر با بودجه‌های هنگفت بوجود آمده‌اند، رشد سریع میخوارگی لطمات جبران ناپذیری بر پیکر جوامع وارد ساخته و مبارزه‌های بی‌گیر با این آفت بزرگ عملاً عقیم و یا کم می‌باشد، در حالیکه تا قرن گذشته هر گز تصور چنین پیامدهای شوم و ناخجسته‌ای بر شرابخواری از

کشف معجزه‌آسای یک دارو و یا معالجه یک بنیماری مرجأ اور و خطرناک می‌باشد. و از این‌رو کاشف آن مقام والانی در افکار عمومی احراز می‌کند و تاریخ بزشکی و دایرة المعارفهای طبی تمام جزئیات آن کشف بزرگ را ثابت می‌کنند و رسانه‌های گروهی جهان در نقل آن با عنایین بر جسته بر یکدیگر سبقت می‌جویند و بالآخره به آن کاشف بزرگ جایزه نوبل و نشانهای علمی و مدارج افتخاری تعلق می‌گیرد و در دانشگاه‌های معتبر دنیا اسامی تالارها بنام او و امثال او نامیده می‌شود و مؤسسات بهداشتی و درمانی به نام او بربار می‌شوند. اینکه می‌برسیم، اگر کشف یک دارو، یا شیوه درمان یک بیماری، اینقدر ارزش و اعتبار دارد که کاشف دانشمند آن را سزاوار تکریم فراوان می‌نماید، چرا وقتی تعالیم و دستورهای ارائه شود که اساساً مانع ابتلاء به بیماری می‌گردد چنان‌هم مورد توجه واقع نشده و کسی به فکر قدردانی و بزرگ‌داشت واضح و کاشف آنها نیست؟ در حالیکه کشف راه پیشگیری به مراتب از درمان پس از ابتلاء مفیدتر، باصره‌تر و اعجاب‌انگیزتر است. اسلام در این میان راه اخیر را در پیش گرفته است و جامعه اسلامی را تازمانی که به احکام عالم و عامل باشند از خسارتهای بیشمار بیمه نموده و به قول معروف علاج واقعه را قبل از وقوع نموده است.

اگر به تاریخچه بهداشت کلاسیک و علم طب نظری افکنیم ملاحظه می‌کنیم که داروهای فراوان و شیوه‌های درمانی بس گوناگونی که در علم پیشرفت‌پزشکی امروز وجود دارد به بهای تجربه‌های طولانی و مشاهده انواع بیماریها و شیوع ابیدمی‌های مرجأ اور و

در برندارد.

مفاهیم ساده و در عین حال رسای دستورهای مذهبی در زمینه‌های مختلف بر مبنای امر به معروف و نهی از منکر که وظیفه هر مسلمان آگاه و عاقل و بالغی است منتشر می‌شود و اجازه می‌دهد که همگان با الگوهای صحیح زندگی آشنا شوند. اصل امر به معروف و نهی از منکر از اصول بسیار مهم و ارزشمند اسلامی است که اگر بدرستی در جامعه جامعه عمل پیوشت مشکلات زیادی را برطرف می‌کند. اگر هر مسلمان آگاه خود را مکلف بداند که با بهترین روش و بر حسب شرایط و موقعیتها، خطاهای و اشتباهات دیگران را اصلاح نماید و از طرف دیگر خود نیز حاضر به پذیرفتن خطای خویش بوده و

سوی محافل پزشکی نمیرفت.

سی و اندی سال پیش که هنوز شدت اعتیاد به الکل به پایه امروز نرسیده بود نشریه «AVOTRESANTEE» عضو انجمن مبارزه با الکلیسم فرانسه گزارش داد که در سال ۱۹۵۵ مبلغی معادل ۱۱۲۵ میلیارد فرانک خسارت در نتیجه شیوع میخوارگی به ملت و دولت فرانسه وارد گردیده است، که طبعاً مراجعته به آمار و ارقام سالهای اخیر رشد افزونتری را نشان خواهد داد.

میخاییل گورباچف دبیر کل حزب کمونیست شوروی در کتابی که اخیراً با عنوان «دومین انقلاب روسیه - پروستریکا» منتشر ساخته است به بررسی وضع کنونی شوروی برداخته و بسیاری از مسائل

* یک مسلمان حق ندارد بارهای از احکام و تکالیف را برگیرد و مراعات کند و بارهای را فرو گذارد و به بوته فراموشی سپارد.

در رفع آن بکوشد، فرهنگ اصیل و پر بار اسلامی تعییم یافته و عرصه اجتماعی به دانشگاهی مبدل می‌شود.

بدین ترتیب کودکی هم که از روز ولادت در یک خانواده مسلمان چشم می‌گشاید آداب و عادات صحیح زندگی را که در آن خانواده بر حسب موازین شرعی معمول است خود بخود فرا می‌گیرد و بدون هیچ مشکلی به آنها عمل می‌کند و در نتیجه اگر هر کودکی در خانواده اش بدین نحو با اصول و موازین اسلامی آشنا شود و آنها را در عمل بکار بندد، آداب و سنن زندگی اسلامی رواج یافته و همگان بطور طبیعی آماده پذیرفتن و مراعات آنها می‌گردند.

جاری در این کشور را به باد انتقاد گرفته است و با شعار «بازسازی اجتماعی» ضرورت دگرگونیهای اساسی را در زمینه‌های اقتصادی و فرهنگی جامعه شوروی گوشنزد می‌نماید. در این کتاب (صفحة ۱۳۸ ترجمه فارسی) نگارنده مبارزه جدی و قاطعی را علیه شرایخواری و مستی و عده می‌دهد و خاطر نشان می‌کند که این نابسامانی اجتماعی، سالهاست در جامعه شوروی ریشه دوانده و به یک عادت زشت و همگانی بدل شده است و یادآوری می‌کند که زیاده روی در مصرف الکل، به ویژه در دو دهه اخیر، به حد خطرناکی رسیده و شکل یک «خطر ملی» بخود گرفته است.

ملاحظه می‌شود که برای پیشگیری از همه گیر شدن الکلیسم که بلای عصر حاضر است، ملل جهان چگونه به دست و ببا افتاده و سازمانهای بهداشتی به تبلیغات وسیعی دست زده‌اند و با تحمیل هزینه‌های گزاف می‌کوشند افکار عمومی را به نتایج فلاکت بار این اعتیاد متوجه سازند، در حالیکه تحریم مسکرات به عنوان یک حکم الهی بدون تحمل کمترین هزینه‌ای مسلمانان واقعی را از شر این آفت هستی برآنداز مصونیت بخشیده است.

۲ - سهولت تعلیم و تعلم

یکی از خصوصیات تعالیم بهداشتی و بهزیستی اسلام سهولت تعلیم و تعلم آنهاست که بدون نیاز به معلومات خاصی در هر سطح فکری از اجتماع قابل تعلیم و تفہیم است و هزینه بر سری و آموزشی و سازمانی گسترده‌ای که مخصوص سازمانهای بهداشتی کلاسیک است

نکته دیگر اینکه عمل به الگوهای دینی از سوی یک مسلمان حقیقی برخاسته از یک ایمان و اعتقاد پاک مذهبی است و یک مسلمان مراعات این ضوابط را در حکم بخشی از طاعات و عبادات تلقی می‌نماید و در آن رضای خداوند متعال را در نظر دارد و این سبب می‌شود که حتی بدون علم و آگاهی از حکمت این دستورها باز عمل‌آزاد فواید اجرای احکام یاد شده بهره‌مند شود و همواره خود را موظف به اجرای آنها محسوب کند. درحالیکه در فرهنگ و تمدن امروز نظری این اصول و ضوابط از طریق اشخاص و مؤسسات غیر دینی ارائه می‌شود و طبعاً انگیزه کافی برای اجرای آن در مردم پدید نماید گذشته از اینکه خود آن اشخاص و مؤسسات نیز به بسیاری از گفته‌های خود پایبند نیستند.

نظری به وضع کنونی

متعفن‌ترین محیط‌ها بودند که هر بیننده بسی خبری را از اسلام گیریزان می‌کردند.

با اظهار تأسف، هم اینک در شهرهای خودما، جویهای پر از لجن، در و دیوار پوشیده از اعلانات و نوشته‌های کهنه و مندرس، ظواهر ناآر استه ادارات، وضع آشفته کلاس‌های مدارس، ظاهر ناآر استه و آشفته متدينین ما، خیابانهای نامرتب که در اثر حفاریهای متناوب به تپه ماهور شبیه شده است، ترافیک درهم و برهم و بسی نظمی در رانندگی، بی توجهی مردم به قوانین راهنمائی، نابسامانی بهداشت در بیمارستانها، گرمابه‌ها، رستورانها، اماکن عمومی مثل پارکها، ترمینالها و نظائر آن هیچ تناسبی با تعالیم دینی ما ندارد.

جامعه اسلامی ما وارث فرهنگ عظیمی است که اگر آنرا با زندگی خود برآمیزد و بدان پایبندی پیشه کند، سعادت دنیوی و اخروی را نصیب خود خواهد ساخت. خاصه اکنون که به برکت انقلاب اسلامی و خونهای پاک شهدا زمینه نشر و گسترش حقایق این دین جاودانی فراهم شده است. اسلام دین عمل است و بدون تردید مسلمان بودن در یک سلسله افکار و عقاید و مکتوبات قلبی خلاصه نمی‌شود. تصویر یک مسلمان ایده‌آل ترکیبی از ایمان و عمل است و این حقیقتی است که در جای جای قرآن در حدود هفتاد موضع بدان اشاره رفته است. عملی که اسلام انتظار دارد به بعد و جهت معینی اختصاص

* چه بسادانش آموز جزئیات درس و بحث معلم را پس از مدتی فراموش کند اما آنچه را که به عنوان آنین درست زندگی از او فراگرفته تا پایان عمر بکار بندد.

تمدن گذشته

در صورتیکه نگاه به کیفیت تمدن دیرینه اسلام به استناد مدارک معتبر می‌بین زندگی سالم عمومی، زیبائی و آبادانی شهرها و بالا بودن سطح فرهنگ اجتماعی است و مورخین و تاریخ نگاران بدان اعتراف دارند. این بطوره سیاح معروف قرن هفتم هجری که شهرت جهانی دارد در سفرنامه خود ضمن توصیف وضع گرمابه‌های بغداد می‌نویسد: «شماره گرمابه‌های بغداد زیاد و انواع آن بسیار عالی است. سطح بیشتر این گرمابه‌های زیبا قیراندو کرده اند بطوریکه انسان در نگاه اول خیال می‌کند که از مرمر سیاه است (نمایشگر غایبت ذوق و سلیقه مسلمانان آنروز) ... حمام‌های بغداد خلوتی‌های متعدد دارد که داخل آنها را با قیراندو کرده اند. از سطح زمین تا کمر دیوار قیر مصرف شده اما نیمه بالاتر دیوار بوسیله گچ سفید کاری شده و جمع بین سیاهی و سفیدی زیبائی خاصی بوجود آورده است. در داخل هر خلوتی یک حوض مرمر تعییه شده که دارای دو شیر آب گرم و سرد می‌باشد، در هر خلوتی بیش از یک نفر وارد نمی‌شود مگر اینکه مشتری خود اجازه دهد. در گوشة خلوتی حوض دیگری هست که مخصوص غسل می‌باشد و آنهم دو شیر آب گرم و سرد دارد.»

ویل دورانت مورخ و متفکر امریکایی در کتاب مشهور «تاریخ تمدن» جلد یازدهم صفحه ۳۰۱ می‌نویسد: «اسلام در ایجاد بیمارستانهای خوب و تهیه لوازم آن پیشاہنگ جهان بود. بیمارستانی که نور الدین به سال (۵۵۶ هـ، ۱۱۶۰ م) ایجاد کرد سه قرن تمام بیماران را بدون دستمزد علاج می‌کرد و داروی رایگان نیز میداد. به گفته

ندارد و در یک عدد عبادات واجب و مستحب و اوراد و اذکار منحصر نمی‌شود بلکه عمل در همه جهات و ابعاد موردنظر اسلام است و در این میان یک مسلمان حق ندارد پاره‌ای از احکام و تکالیف را برگیرد و مراعات کند و پاره‌ای را فرو گذارد و به بونه فراموشی سپارد. همانگونه که اسلام عمل به واجبات و پرهیز از محرمات را از یک مسلمان انتظار دارد، نظافت و بهداشت را نیز وظیفة او می‌داند. اسلام آراستگی ظاهر و خوش بونی می‌طلبد، نظم و ترتیب در همه امور زندگی را می‌خواهد. رفتار درست با پدر و مادر، رعایت حقوق همسر و فرزند، رسیدگی به افراد زیردست و تحت تکفل، رعایت حقوق همسایه‌ها، آداب صحیح معاشرت و... همه و همه توصیه‌های اسلام به پیروان خویش است. اما افسوس که وضع کنونی جوامع اسلامی و حتی جامعه خود مانشان میدهد که به علت بسی خبری و عدم حساسیت در عمل بسیاری از جنبه‌های درخشان این فرهنگ آسمانی رخت بر بسته است. با اینکه این مسلمین بودند که با ظهور اسلام نظافت و پاکیزگی را برای جهانیان به ارمغان آوردند و تا همین قرون اخیر نیز ملل اسلامی در شون مختلف اعم از لباس پوشیدن، مسکن، شهرسازی و آبادانی و... برای سایر ملل نمونه و سرمشق بودند ولی رفته با ضعف ایمان و اعتقاد پشت کردن به فرهنگ اصیل خود، توانایی و حساسیت خود را در مراعات احکام دینی و از جمله نظافت و پاکیزگی از دست دادند و امروزه بسیاری از شهرهای اسلامی در آلودگی و کنافت غوطه می‌خورد. بطوریکه تا همین چند سال گذشته مکه و مدینه که پایگاه اسلام و در حکم قلب جهان اسلام بشمار می‌روند مناسفانه بدترین و

عدد زیادی را به مرض حصبه مبتلا می‌ساخت و آبی که برای بخت و پزشکان در نهرهای این رودخانه میرفت — در شمال جبال آلب — معمولاً از همان نهرهایی گرفته می‌شد که زباله و فضولات شهرها به آنها خالی می‌شد.

ضرورت بهبود وضع موجود

نگاهی به تمدن گذشته اسلامی و مقایسه آن با آنچه اینک در جامعه با آن روپرتو هستیم ضرورت توجه بیش از پیش به موازین صحیح دینی و گسترش آن در سطح اجتماعی را معلوم می‌سازد. باید دانست که خورشید حکومت اسلامی که اکنون در افق کشور ما پرتو افکن شده زمانی پایدار و همینکی خواهد ماند که فرهنگ اسلام در متن زندگی مردم جایگزین گردیده و ارزش‌های فراموش شده بار دیگر اصالت خود را باز یابد و احیاء گردد. اسلام به عنوان یک دین الهی دارای پیکری موزون و استوار و ناظر به جمیع نیازهای زندگی آدمی است و زمانی یک جامعه می‌تواند مدعی اسلامیت باشد که این پیکر را مثله نکرده باشد و تمامی آن را پذیرفته باشد. زیرا اگر بخشی از این اندام بهم پیوسته دستخوش آسیب گردد دیگر اعضاء را نیز قراری نخواهد ماند، و چه بس اهداف کلی و نهانی هم هرگز حاصل نشود. لذا جامعه مطلوب جامعه‌ای است که علاوه بر آنکه نظرآ در آن نظامهای سیاسی، اقتصادی، قضائی، نظامی، اداری، آموزشی و ... بر اساس اسلام تدوین شده باشد زندگی عملی مردم نیز عطر دلپذیر حقایق و احکام اسلامی را به مشام برساند.

طبعی است که در نشر این اندیشه وظيفة یک معلم دینی سنگین‌تر و موقعیت او حساس‌تر است. یک معلم دینی نه تنها با بیان خود بذر مفاهیم و عقاید اسلامی را در ذهن باک و آماده دانش آموزی که پدید آورنده نسل توین جامعه اسلامی است می‌پردازد بلکه با نظافت خود، آرایشگی سرو صورت و لباس و کفش و ... خود، نظم و ترتیب و وقت شناسی خود عملاً نسل جوان را با فرهنگ اصیل دینی آشنا می‌سازد و شاید بتوان گفت که چه بس ادانش آموز جزئیات درس و بحث معلم را پس از مدتی فراموش کند اما آنچه را که به عنوان آئین درست زیستن از او فرا گرفته تا پایان عمر در زندگی بکار نبند.

باورقی‌ها

- ۱ - جامع عباسی
- ۲ - جامع عباسی
- ۳ - سوره اعراف آیه ۲۶
- ۴ - فروع الکافی، ج ۶، ص ۴۵۰
- ۵ - متنی‌الامال ص ۱۵

مورخان، اجاق این بیمارستان ۲۶۷ سال پیاپی مشتعل بود و خاموش نشد. این جیبیر که به سال (۱۱۸۴ هـ، ۵۸۰ م) به بغداد رفته بود، از دیدار بیمارستان بزرگ شهر که چون قصور سلطنتی بر ساحل دجله سر برافراشته بود و بیماران را غذا و داروی رایگان میداد تعجب کرده بود. در قاهره نیز سلطان قلاون به سالی (۱۲۸۴ هـ، ۶۸۵ م) بیمارستان منصوری را پی افکند که علی‌الاطلاق بزرگترین بیمارستان قرون وسطی بود. وی در داخل فضای وسیع محصور و چهارگوشی، چهار بنا پیا کرد که در میان آن محوطه‌ای بود که با ایوانها احاطه شده بود و حوض‌ها و جویها هوای آن را خنک می‌کرد. برای بیماریهای مختلف و بیماران در حال نقاوت بخشش‌های جدا داشت، همچنین تجزیه خانه‌ها و داروخانه و بخش سربائی و آشپزخانه‌ها و حمام‌ها و کتابخانه و یک مسجد برای نماز و سالن مطالعه، مناظر دلانگیز برای قسمت بیماران روحی به بیمارستان پیوسته بود، بیماران زن و مرد، غنی و فقیر، آزاد و برده در آنجا بی‌دستمزد علاج می‌شدند به بیماران بهبود یافته هنگام خروج از بیمارستان مبلغی میدادند تا بلا فاصله برای تحصیل قوت خود محتاج کار نباشند. بیمارانی که به بیخوابی مبتلا می‌شدند به موسیقی ملايم و قصه گویان حرفه‌ای گوش میدادند و احیاناً کتابهای تاریخی برای مطالعه دریافت می‌داشتند. در همه شهرهای بزرگ اسلامی برای مراقبت دیوانگان تیمارستانی موجود بود.»

بدنیست بدایم که در همان دوران، ممالک غربی که امروز خود را منادی علم و تمدن میدانند در وضع اسفباری بسیار می‌بردند بطوریکه مورخ یاد شده در جلد ۱۴ همان کتاب صفحه ۳۱۶ چنین می‌نویسد: «در قرون وسطی به علت آنکه فقر فوق العاده مانع از بهداشت و خوارک صحیح می‌شد، تا آنجا که اطلاع داریم مردم بیش از هر عهد دیگری دچار بیماریهای همه جاگیر بودند. در ۵۵۰ و ۶۶۴ طاعون زرد ایرلندر را تباہ ساخت و طبق آمار غیر موثقی دو ثلث جمعیت را ازین برداشت درباره مرگ‌ومیر مردم قرون وسطایی آماری در دست نداریم لکن محتمل است بیش از نصف عده موالید، بسن بلوغ نمیرسیدند ... سیاحان مسلمانی که از شهرهای عیسوی دیدن می‌کردند — همچنانکه عکس قضیه امروز صادق است — از کنافت و بوی عفونت «شهرهای کفار» شاکی بودند. در کمبریج که اکنون اینقدر نظیف و زیباست، گنداب و فضولات در جویهای سر باز معابر جاری بود و از آن مچنان گندی بر می‌خاست که به بسیاری از اساتید و دانش پژوهان شهر، حالت تهوع دست میداد. در قرن سیزدهم بعضی از شهرهای کانال‌هایی برای رسانیدن آب مشروب، مجاری فاضل آب و ادرار گاههای عمومی داشت، در اکثر شهرها مردم متکی بودند که آب پاران آشغال و فضولات را بشوید و ببرد. آسودگی چاههای آب مشروب